

Γιὰ τοῦτον ἀναψαν πυρούς κι' αὐτοὶ ποὺ ζοῦν 'στὸν Ἄρη,
ἔχουν ἐκίνοι τὸνομα, κι' ἔχ'οι ἡμεῖς τὴ χῆρι.

Ἐ! σὺ, παπποῦ ξιφούλκησι, τὸν θώρακά σου σείσει...
ὄ ἔγνωρίσα καὶ μὲ γελᾷς, ὁ Θεοδώρακῆ εἰσαι.

Πολεμικὸ μὲ πρόσωπο, σπαθὶ μὲ γυμνωμένο,
τὸ Κορδοναὶ πλέκεται σὰν πέρου ξιφτισμένο.

Ἐρω καὶ σείνα, ποὺ κρατεῖς λογαριασμῶν κοντύλι,
κι' ἀπὸ ἔμπροστὰ καὶ πίσω σου χιλιάδες τρέγουν σκύλοι.

Γιὰ νὰ τιμᾷ τὸ δῖάθα σου τὸση σκυλιῶν ἀντάρα
Σιμόπουλος θὰ λέγῃσαι, καὶ ποὺ τὴν πῆξ τὴν κλάρα;

Ἐ! σεῖς, ποὺ τὰξιώματα κατέχῃτε τὰ πρῶτα,
τὸ Παρλαμῆντο ἔβρωῃσι τὰ νυστικά σας χῶτα.

Οἱ Τσελιγκάδες ἔρχονται, πηδῶν ἀρνιὰ σιμά των...
τοὺς ἔγνωρίσα, τοὺς ἔγνωρίσα, καὶ ἔβρω τὸνομά των.

Γνωστὸς μοῦ φαίνεται κι' αὐτὸς, ἀλλὰ γνωστὸς κι' ὁ δεῖ-
ξί! ἢ τί μούτσουνα γνωστὰ, [νεκ...
ποὺ ἔστὸν Κερνάβαλο ἔμπροστὰ
πηγαίνουσι νὰ δώσουσι τῶν ἔργων των εὐθύναις.

Ποιὸς εἶναι τοῦτος ὁ κομψὸς μὲ τὸ γηκίλι 'στὸ μᾶτι;
ἔλατε νὰ γνωρίσωμε κι' αὐτὸν τὸν διπλωμάτη.

Φ.—Σ' ἔγνωρίσ' ἀπὸ τὸ μονόκλ, Μινίστρισε σοβαρῆ,
καὶ δὸς μοι τὰ σεβήσιμα σου νὰ κάνω σουπερῆ.

Π.—Ποιὸς τοῦτος ὁ μεγάπλουτος, ποὺ μόλις χαιρετᾷ;
εἶναι κι' αὐτὸς ὁμογενὴς ἀπὸ τὸν Γαλατᾶ.

Ὅμογενεῖς, μαρὶ παιδιὰ, καὶ πάρτε διδάκλαι,
ἔδω φοροῦνε τὰ ἴψηλ, 'στὴν Πόλι τὰ φεσάκια.

Φ.—Ἄπ' ὅλους τοὺς ὁμογενεῖς ὁ κύρ Ἐτίμ μ' ἀρέσει,
καὶ 'στὴν Ἀθῆν' ἂν ἔμπαινε δὲν θάβγαζε τὸ φέσι.

Π.— Ἐ! σὺ, μεγάλε κοιλκαρᾷ
καὶ μακροχῆρη μασκαρᾷ,
Ταμίαις πρέπει νὰ γενῆς
ἢ κᾶν Ἡγούμενος Μονῆς.

Φ.—Περνοῦν γραμματιζούμενοι, περνοῦν δασκάλων πλήθη,
καὶ σχολιάζεται πολὺ
τῆς Ἀθηνᾶς ἡ κεραλή
πῶς ἔγινε μὲ τὸν καιρὸ σὰν νεροκολοῦθι.

Π.—Ἐνας σολεῖξ, ποὺ ἔχ'ορτανε φασούλι καὶ ρεπάνι
καὶ μὲ ρεσινα ἔπασσε,
ποὺ ἔκᾳπνισε μὲ τὸ στακνεῖο τὸν εὐγενῆ νὰ κᾶνη,
κι' ἦπτε λιχρὸ κι' ἔξερασε.

Φ.— Ἀπὸ τῆς γῆς τάνθρωπινὰ
μ' ἀρέσει τὸ γαῖδιουρι,
κι' ἀπ' ὅλα τὰ θαλασσινὰ
προκρίνω τὸν Βουδούρη.

Π.—Ἐπιθεώρησις Στρατοῦ προλέγεται μεγάλη,
πῶς θάχουμε προβιασμοὺς κανεῖ μὴν ἀμφιβόλη.

Φ.—Μέσ' ὅτῃς τρελλῆς Ἀπόκρησις τὰ τόσα θεοκάλαθα
φωτοχυσία κ'ύτταξα καὶ μέσ' ὅτῳ Κεντρικῷ,
καὶ πρὶν ρωτήσω νὰ μοῦ ποῦν μονάχος ἰκατάλαθα
πῶς ἔχει διασκέδαισι καὶ μπάλιο-ποντιβῷ.

Π.—Σέρνουσι οἱ κλέφταις τὸ χορὸ καὶ δείχνουσι ἄσπραξ
[μούραις,
τὸν σέρνουσι κι' οἱ φιλότιμοι μὲ τηγανιοῦ μουντζούραις.

Φ.—Χαρῆτε καὶ χορεύουσι, τζάκια προνομιοῦχα,
ὄμοι κι' ἡ φτώχεια μιά χαρὰ
χορεύει σὰν τρανή κυρὰ,
κι' εἶν' ἔξ ἀνάγκης ντεκολοτῆ, γιὰτὶ δὲν ἔχει ρούχα.

Π.— Ἄγ! οὐρανὶ ποῦσαι ἴψηλ,
χρυσὴ νὰ φέξη ἴμερα,
κι' ἂν θελήσῃ σῶναι καὶ καλά
νὰ βρέξῃς ἰδῶ πέρα
νὰ ποτιεθεῖν τὰ χόρτα μας κι' ἡ κητροναρνετζιὰ,
κ'ύττα λαὸ γουνηπιτὶ
καὶ βρέξῃ μόνο κομπερτι,
γιὰ νὰ μὴν ἀγοράζωμε 'στὸυ Παλλῆν καὶ Κοτζιᾶ.

Καὶ καμποδῆσαι ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Ναί! τοῦ Πολέμη ἔβγῃκανε τ' «Ἀλάβαστρα», ποιήματα,
ἰμπνέσσεως ἀληθινῆς σπριγῶντ' ἀποκνημάτα,
μὲ φαντασίαν φρίσσουσαν καὶ πάθος καὶ ψυχῆν,
ποῦ τὴν πτωχῆν μας ποίησαι τιμῶν κατ' ἔλογῆν.
Σακελιarioύ τύποισι, ὅλα χαριτωμένα...
τὸν ποιητὴ τὸν ξέρετε καλλίτερον ἀπὸ ἴμενα.

Λαμπρὰ τὰ «Πεναθήνια», τὸ Περιοδικὸν
Μιχαηλίδη Κίμωνος σὰν Εὐρωπαϊκόν.
Εἰκότων πλουτοῦ ἀπειροῦ, μεγάλη πολυτέλεια,
κι' ἀκριβεία κι' ἐντέλεια,
καὶ γλαφυρότης ὕλης
τὰ μάλιστα ποικιλίας
μὲ ποιητῶν καὶ μὲ πῆζων ὀνόματα γνωστὰ,
κι' ὁ Φασούλης πρὸς ὅλους σας θερμῶς τὸ συνιστᾷ.

Διηγήματα θὰ βγοῦνε τεχνικώτατα γραμμῆν
κι' ἔξαιρέτως τυπωμένα.
Τὰ συνέγραψεν ἐκεῖνο τὸ καλλιμὲ τὸ γνωστὸ
Ξενοπούλου τοῦ Γρηγόρη, καὶ θερμῶς τὰ συνιστᾷ.

Τὸ γραφεῖον τοῦ Ρωμηοῦ μας, παρλαπίπα πατριώτου,
ἐπιθεὸς τριανταετρία, εἰς τὸν δρόμον τοῦ Διδότου.